

РЕШЕНИЕ

№ 15256

гр. София, 23.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 23.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1354** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ВЕ-5“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], ж.к. „М. 3“, [жилищен адрес] срещу Решение № ПИ-13/25.10.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № 70-00-45/11.01.2024 г. срещу отказ за изменение на наложени обезпечителни мерки на основание чл.208 , ал.2 от ДОПК, обективиран в писмо № С240022-178-0000153/09.01.2024г., издаден от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

В жалбата си жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспореното решение и отказа на публичния изпълнител, като издадени в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Иска се отмяна на решението, съответно на отказа. В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Не претендира разноси.

Ответникът по жалбата – Директорът на ТД на НАП – [населено място] – в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното:

В ТД на НАП С. било образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2022 г. срещу „Стронгс ар“ ЕООД за събиране на публични вземания. До длъжника е изпратено съобщение

за доброволно изпълнение № С220022-149-0008530/13.07.2022 г. Издадено е ПНПОМ изх. № С230022-022-0012727/17.02.2023 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми в банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „Първа инвестиционна банка“ АД за сума в размер на 255 665,50 лв.

От „Първа инвестиционна банка“ АД е постъпил отговор, от който се установява, че по банковите сметки на дружеството няма достатъчно средства за покриване на задължението. Извършен е анализ на имущественото състояние на дружеството, като е констатирано, че същото не притежава активи, които да обезпечат публичното задължение.

Установено е, че между „Стронгс ар“ ЕООД и „ВЕ-5“ ЕООД е сключен договор за обслужване на заплати от 01.12.2022 г., по силата на който „Стронгс ар“ ЕООД се задължава да осигурява суми по банкови сметки на „ВЕ-5“ ЕООД, находящи се в „Първа инвестиционна банка“ АД. С ПНОПМ с изх. № С230022-022-0070190/22.09.2023 г. е наложен запор върху наличните и постъпващи суми по банкови сметки на „ВЕ-5“ ЕООД, находящи се в „Първа инвестиционна банка“ АД за сумата от 471 215,49 лв.

На 12.12.2023 г. е постъпило Писмо с вх. №С230022-000- 0615467/12.12.2023 г., с което са представени обяснения и доказателства и едновременно и е направено искане запорът да бъде отменен върху сумата от 1 663,07 лв. и 280 777,89 шведски крони. Предложено е също сключване на споразумение, по силата на което, след съответното превалутиране 60% от сумите да останат в полза на „Стронгс Ар“ ЕООД за изплащане на заплати, а 40% да бъдат преведени по сметка на НАП. С Писмо изх. №0240022-175-0000153/09.01.2024 г., публичният изпълнител е отказал да измени Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №0230022-022-0070190/27.09.2023 г., в частта относно размера на запорираната сума. Отказът е оспорен по административен ред, като с Решение № ПИ-13/25.10.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № 70-00-45/11.01.2024 г.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени допълнителни писмени доказателства /лист 104-135 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.268 от ДОПК и при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Относно валидността на акта:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, не са допуснати нарушения на процесуалните правила при издаването на същия, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Относно процесуалната и материална законосъобразност на акта:

От постановлението за налагане на обезпечителни мерки се установява, че обезпечителните мерки са наложени на основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК - запор върху вземания на длъжника. Съгласно чл.202, ал.1 от ДОПК запорът на налични и

постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в посочената търговска банка се счита за наложен от часа в деня на връчване на заповедното съобщение на банката. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че заповед може да бъде наложен само върху банкови сметки на длъжника. От доказателствата по делото, се установява, че посочените банкови сметки не са на длъжника по изпълнителното дело, а на третото лице - жалбоподател в настоящото производство „ВЕ-5“ ЕООД, като това обстоятелство не е спорно между страните и се установява от съдържанието на процесното решение.

В постановлението за налагане на обезпечителната мярка, както и в решението на административният орган не се съдържат установявания, че сумите по сметките в „Първа инвестиционна банка“ АД представляват вземане на „Стронгс ар“ ЕООД, длъжник в изпълнителното производство. Видно от събраните доказателства в административната преписка, между „Стронгс ар“ ЕООД и „ВЕ-5“ ЕООД е сключен договор за обслужване на заплати от 01.12.2022 г., по силата на който „Стронгс ар“ ЕООД се задължава да осигурява суми по банкови сметки на „ВЕ-5“ ЕООД, находящи се в „Първа инвестиционна банка“ АД. Тези суми обаче представляват заплати, т. е те са вземане на трети лица, които не са участници в изпълнителното производство, а не на „Стронгс ар“ ЕООД.

С оглед на горното съдът намира, че така постановеното решение е незаконосъобразно, съответно и потвърдения с него отказ на публичния изпълнител е незаконосъобразен, тъй като не са спазени изискванията на ДОПК за налагане на самите обезпечителни мерки. Решение № ПИ-13/25.10.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], както и потвърдения с него отказ на публичен изпълнител, обективизиран в писмо № С240022-178-0000153/09.01.2024г. , като издадени в нарушение на материалния закон, следва да се отменят.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски, но такива не са претендирани, с оглед на което съдът не следва да се произнася по присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл.268, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-13/25.10.2024 г. на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставена без уважение жалбата на ВЕ-5“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], ж.к.“М. 3“, [жилищен адрес] с вх. № 70-00-45/11.01.2024 г.

ОТМЕНЯ отказ за изменение на наложени обезпечителни мерки с ПНОМ изх. № С230022-022-007190/27.09.2023г., обективизиран в писмо № С240022-178-0000153/09.01.2024г., издаден от гл.публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място].

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл.268, ал.2 от ДОПК.

СЪДИЯ: